

— Отивамъ си, защото нѣмамъ вече сили да върша работата, — отговорилъ старецътъ и съ натжжено сърце отишълъ при кучето. А коньтъ и бикътъ — следъ него. Тѣй работникътъ се сбогувалъ и съ другитѣ животни — кучето, котката, пѣтела и гжската. Всички тръгнаха подире му.

Тръгналъ старецътъ по полето, а живот-

нитѣ — все следъ него. Той започналъ да ги увещава да се върнатъ при господаря си.

— Азъ нѣмамъ нищо сега, — казалъ той. — Какъ ще ви гледамъ и съ какво ще ви храня?

Но тѣ отговорили:

— Нищо, старче; ние не ще те оставимъ. И тѣ стигнали при една голѣма гжста

Св. Богородица съ Исуса Христа и св. Иванъ Кръстителъ, картина отъ Рафаело Санти

гора и нѣколко деня скитали изъ нея. Коньтъ, бикътъ, гжската и пѣтельтъ се хранѣли — кой съ трева, кой — съ семена, кой — съ червейчета, кой — съ ягоди или листа, а кучето и старецътъ гладували. Но тѣ се не отчайвали и вървѣли все напредъ.

Най-после въ най-гжстата часть на гората видѣли една голѣма хубава кжща. Всички врати били заключени и могло да се влѣзе само презъ конюшната. Въ кжщата нѣмало никой, но тамъ намѣрили много и различна храна. Старецътъ решилъ да се разположи съ животнитѣ въ тая кжща. Коня вкаралъ на една страна въ конюшната, бика — на друга. Пѣтела — на покрива, кучето — на купчината торъ, котката — на печката, а гжската — задъ печката. Той нахранилъ добре животнитѣ, самъ се навечерялъ до насита, легналъ въ леглото и сладко заспалъ.

Настъпила полунощъ и дошълъ стопанинътъ на кжщата, единъ разбойникъ. Но щомъ стигналъ до вратата, кучето съ страшень лай се хвърлило отгоре му, а пѣтельтъ съ всичката си сила закукуригалъ отъ покрива: Кукуригу! Кукуригу!

Разбойникътъ живѣлъ все въ гората и никога презъ живота си не билъ виждалъ домашни животни. Той се много изплашилъ и отъ страхъ побѣгналъ въ конюшната. Но коньтъ го толкова силно ритналъ въ слабинитѣ, че той отскочилъ на другия край на конюшната. Още не успѣлъ да се съвземе, бикътъ го мушналъ съ рогата си и замукалъ. Отъ бика разбойникътъ избѣгналъ въ кухната и почналъ да търси по печката кибритъ да запали свѣщъта, но въ тъмнината бутналъ котката. Котката се наежила, засъскала и почнала да го драще съ ноктитѣ си по лицето и ржцетѣ.